

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 17 Decembrie v.

(Δ) Presa maghiară înfățișază în toată vremea ceva deosebit. Ea este unica, care nu ține cont de lumea ce o înconjură, care își face din închipuirea celor ce o conduc o lume ce nu există.

E lesne pentru presa maghiară să facă așa. Nu numai cei ce o conduc, ci toți Maghiarii, căți se ocupă cu politica, sînt de aceeași pînură. Ear' în mulțime în nici un popor nu află atîta lesne credători, ca în poporul maghiar.

Ușurința, cu care în sinul acestuia se fac planurile politice, este un contrast, unic în felul său, cu stăruința ulterioară, de a urmări planurile întemeiate pe închipuire.

Nici că se poate altfel, decât că astfel de planuri, care n'au de a face cu lumea reală și care cu toate acestea sînt urmărite cu stăruința cea mai cerbicioasă din partea celor ce le-au zămislit, se jighească în toată lumea, cîntă ține cont de realitate. Cei jigniți însă cît de răbdurie să le fie firea, nu se poate să nu fie din cînd în cînd nemulțumiți.

Dar' domnilor dela presa maghiară și celor ce se îndeletnicesc cu politica, Maghiari fiind, nemulțumirea aceasta deloc nu le convine. În punctul acesta sînt foarte susceptibili și nu se silesc deloc a-și ascunde neplăcerea, cînd observă, că sînt în girul lor și oameni, care nu se mulțumesc cu ceea ce binevoesc domniile-sale a planul.

Îndată-ce au văzut, că prin dualism li-a succedat a se pune în fruntea statului unguresc și a da afară din viața publică pe celelalte popoare nemaghiare din țările unguresci, a răsărit în capetele lor și idea de stat maghiar. Aceasta a venit așa cam preste noapte, deși consecuent cu antecedentele așa trebuia să fie. Nu s'a întrebat nimenea dintre oamenii Maghiarilor cu trecere, dacă este și cu puțință idea de stat maghiar. Mai puțin aceea, că au toți locuitorii din țările unguresci aceeași poftă, ori ba. Lor, adecă politicianilor maghiari, li-a căzut idea troanc la inimă. Ce lipsă mai aveau ei acum să mai întrebe și de alții, dacă și lor li-e tot așa de dragă?

Deci s'a pus cu tot adinsul să o urmărească și dacă se va pute să o realizeze.

Coroana stăruinței în direcțiunea aceasta, cînd s'a ivit aducerea „Kultur-Egylet“-ului în ființă, credea multa lume, că aci are să fie.

Acum însă se vede, că nu mai e vorbă, ca în urmărire ideii de stat maghiar, bărbații politici maghiari să se oprească la „Kultur-Egylet“. Pînă acum și avem în deaproape perspectivă asilurile de copii, matriculele civile și în urmă căsătoria civilă.

Din toate căte au întreprins bărbații politici maghiari, începînd dela alungarea limbilor nemaghiare din ofii, în contradicțiune cu articolul de lege 44 din 1868, pînă la „Kultur-Egylet“, pînă la asilurile de copii și căsătoria civilă se vede nisuița de a realisa idea de stat maghiar. Nisuița..., pentru-că se vede, că e înrădăcinată credința, că idea se poate realisa.

Dacă s'au putut căte s'au făcut pînă acum, de ce nu s'ar pute și ce este mai departe de făcut?

Ca să se poată ajunge ținta dorită, bărbații politici maghiari află cu cale în alianță cu presa, care le stă la dispozițiune, a se folosi și mai mult ca pînă aci de o politică „ocoșe“.

Și pînă aci spunea ei lumii străine mai cu seamă, că vieată cum duc popoarele din Ungaria nici un popor pe lume nu mai duce. Binele în țările unguresci nu e ca în alte părți, mai în gradul pozitiv, mai comparativ; ei numai și numai în superlativ.

Acum decînd au început a-și permite popoarele a descrie și ele din punctul lor de vedere binele de care se bucură în țările unguresci, tactica de pînă aci s'a despărțit și mai „ocoș“, în două ramuri. În afară se continuă laudele bunătăților din țările unguresci, în lăuntru însă, s'au pus curțile cu jurați în mișcare și pe „agitatori“ nemulțumiți cu bunătățile maghiare, precum și pe cei ce nu se îndeletnicesc a se închina ideii de stat maghiar, în fine deasă la umbră, sau cum obișnuese ei a dice în limba oficială: „a duttyiba“.

De tot „ocoșe“ este politica oamenilor politici maghiari, cînd prin presa lor deoparte ne cîntă mereu, că un stat unguresc, dacă nu va fi național maghiar, n'are înțeles de a fi. De altă parte însă se miră, cum de nu înțeleg popoarele nemaghiare, că ele trebuie să cadă victimă maghiarismului, care le ofere fără de nici o osebire

toate bunătățile ca și Maghiarilor. Ba se duc mai departe, sînt gata a le privi și ale prefăce în Maghiari.

În coloanele aceste s'a scris de multe-ori, că de ce sînt nemaghiari așa de încapăținați. Țin și ei la felul și firea lor.

Însă ferească Dumnezeu, ca presa maghiară să înțeleagă lucrul acesta. Din contră, cum am văzut și deunăzile, cînd cu desbateră subvențiunii de stat a „Kultur-Egylet“-ului; în casa deputaților bărbații politici maghiari ținură una cu guvern cu tot, că trebuie să se facă statul național, căci altminterea se prăpădesc. Cu toate acestea, mint toți căți dice, că nisuița lor ar fi agresivă.

Abia acum într'un târziu se deșteaptă „Kolozsvar“ și se face ca-șicum ar vră să ne pună o „eră nouă“ în perspectivă.

Se face numai. Pentru-că oficiosul, îndată după-ce i-s'a mai așezat spaima cea dintîiu în urma „sgomotului“ din străinătate cu privire la România ardeleni și eară se „ocoșește“.

Spune, că au „întins dreapta“, dar' Români nu au vrut să o vadă și n'au vrut să audă cuvîntul lor de „pace“ și de „blîndețe“. Și totuși tot „Kolozsvar“ vrea cu noi împreună să caute „toate mijloacele de lipsă pentru clarificarea situațiunii“ în favorul „întăririi noastre comune“.

Apoi bine, cu „agitatori“ de odinioară, cu „poltronii“ mai de dincoace cu încapăținați de acum, va fi cam anevoioasă clarificarea situațiunii. Sau poate-că „Kolozsvar“ și a rezervat și în cazul din urmă a face us, dacă altfel nu va merge, de „mîna de fer“, care, dacă Români nu vor vră să o vadă, o vor „simți“ cum nu le va plăce.

Noi am dis de multe-ori să fie domni politici maghiari mai trezi la minte. Și ne mirăm acum, că ne spune oficiosul din Cluj de o „dreaptă întinsă“, care Români nu au „vădit-o“.

Și oficiosul din Cluj, și cei din Budapesta și toți oficioșii și neoficioșii, căți stau la dispozițiunea politicianilor maghiari, ar trebui să-și schimbe atitudinea, dacă vor ca Români să le primească dreapta.

Să spună poporului maghiar ceea-ce este în realitate, dar' nu lucruri închipuite.

Să spună, că statul unguresc este un stat poliglot și a fost patria mai multor naționalități dela început. Și Maghiarii toți, cu mic cu mare, să fie capacitați și să scie, că prin stat național maghiar statul unguresc se împinge numai spre prăpăstia descompunerii.

Atunci fie sigur și „Kolozsvar“ și „Nemzet“ și cum li mai chiamă, că nu vor întinde dreapta înzadar, pentru-că binele și prosperarea patriei, care este chemată să fie scut egal pentru toți, o dorim cu toții.

Tot mai bine. În ședința dela 27 Decembrie a comisiunii școlare a parlamentului maghiar, contele Albin Usáki, ministrul de culte și instrucțiune publică, reflectînd la un articol de țiar amintit decătră referent, a declarat, că gimnasiul de stat din Sibiu în adevăr nu are sală de gimnastică și pentru gimnastică s'a folosit pînă acum școala de gimnastică a gimnasiunii confesional, în care învățătorul instrucează în limba germană. Ministrul a luat însă măsurile de lipsă în această privință și astfel articolul de țiar din cestiune a fost prevenit. El ține, că răspîndirea culturii maghiare e una dintre datorințele guvernului și atît cît i'a permis legea el a făcut și pînă acum și va face și în viitor. Gimnasiul din Beius spre exemplu a avut în ce privește misiunea națională un nume rău, așa că respectivul episcop a trebuit să fie făcut atent, că pentru cazul, că în această privință nu se va face o schimbare radicală, ministrul va fi nevoit a ordona închiderea gimnasiunii. Episcopul a lustrat apoi măsurile corăspunzătoare și, cu toate-că la început erau mari agitațiunile în contra acestor măsuri, aceste agitațiuni au încetat acum și raporturile se află acum și acolo în stadiul unei îmbunătățiri dorite.

Maghiarismul în România. Diarul „Lupta“, într'unul din numerii sei din urmă, întreabă pe domnul ministru al instrucțiunii din România, dacă scie, că la școala primară calvină ungurescă din strada Calvină nu se propune deloc limba română și programul statului pentru instrucțiunea primară este desconsiderată? Scie, că istoria țării unguresci ce se propune în cl. IV. vorbesce de Stefan-cel-Mare ca de un șef de bandă, care în timpul nopții în fruntea unor bandiți a năvălit asupra regelui Matia, cînd acesta dur-

mia? Scie că acea școală a fost ridicată cu 30.000 lei de societatea de maghiarizare din Transilvania și subvenționată tot de acea societate? Această din urmă întrebare o facem cu atît mai vîrtos, că prin 1874—75, precînd dl. Maiorescu a fost ministru al instrucțiunii, d-sa a trimis o subvenție anuală liceului român din Brașov, subvenția a fost confiscată de guvernul unguresc și direcțiunea liceului advertisată, că de va mai primi ajutoare, guvernul unguresc va închide liceul.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 17 Decembrie st. v.

Afaceri interne.

„Egyetértés“ e informat, că reformele administrative nu se vor duce în deplinire în primăvara viitoare, cel puțin nu în cuprinsul, în care s'au fost planuit pînă acum. Se va amîna în special proiectul despre prefacerea administrațiunii în administrație de stat. În cercurile normative există convingerea, că urgența administrațiunii de stat nu e motivată, deoarece mandatul funcționarilor aleși expiră preste cinci ani.

Circulă fama, că baronul Bela Orczy, din incidentul retragerii sale, va primi dignitatea unui „magister cubiculariorum“.

Contele Iosif Zichy, comitele-suprem al comitatului Pojon, va fi în cercînd numit membru al casei maghiarilor.

Deputatul dietal baronul Ervin Rozner va fi numit, după-cum află „Pesti Hirlap“, comite-suprem al comitatului Hont.

Din Cislaithania.

La 26 l. c. s'a ținut în Lemberg o conferență a partidului Rutenilor tineri, la care au participat și metropolitul Zembratowicz și episcopul Pelesz. Deputatul Romanczuk a expus, că e neapărat de lipsă, de a formula precis programul politic al naționalității rutene. Rutenii trebuie să-și deie silința, de a o duce în ce privește dezvoltarea naționalității lor cel puțin pînă acolo, unde au ajuns Polonii și Cehii. Rutenii ar avă să pretindă: O respectare mai mare a elementului rutean cu privilegiul ocupării funcțiunilor mai înalte, numirea unui

FOIȚA „TRIBUNEI“

Tineretă eternă.

Traducere după Sacher-Masoch.

(Urmare și fine.)

Cătră seară Ipolcar părăsi castelul din nou; contesa era singură. Emeric se folosi de ocaziunea ademenitoare și grăbi a merge la ea.

„Cine i-ți-a permis a mă conturba?“ întrebă contesa, precînd el îngenunchiă dinaintea ei, acoperindu-i mîile cu sărutări.

„Era un timp, cînd societatea mea îți era plăcută“, răspuse el.

„Sigur, dar' acela a trecut“, dîse ea cu un suris rece. „Dacă voesci a te reîntoarce la Viena, eu nu te rețin, ești liber“.

„Elisabetă, tu mă exilezi pe mine, pe care te iubesc cum nu te-a iubit încă nici un bărbat, care nu poate trăi fără tine!“ strigă copilul orbit.

„Pune se mă lege pe spatele unui cerb, cum ai făcut eu h țul acela, și alungă-mă cu căniți tîi pînă-ce îmi voui da sufletul, dar' nu mă alunga de lîngă tine; dacă este ca să mor, atunci lasă ca ochii mei să se delecteze pentru ultima-ooră în frumusețta ta, care mă face nebun și beat!“

„Tu voesci să mori pentru mine“, murmură contesa cu o privire particulară, „vorbesci adevărul?“

„Mă jur; dacă nu voesci să fi a mea, prefer mai bine a muri la picioarele tale“.

„Copile“, surise contesa, depărtându-i buclele de pe fruntea lui ferbinte și trăgîndu-l la pieptul său. „Aci să mori tu, într'o fericire nespusă“.

„Tu voesci să fi a mea?“ triumfă tînrul nobil.

„Da“.

„Nevasta mea?“

Ea afirmă?

„Și cînd, Elisabetă?“

„Acuși, cît de curînd“.

Plin de fericire, Emeric se aruncă dinaintea ei ca dinaintea unei deități, cu fața la pămînt, și îi sărută picioarele. —

Mergînd într'o dimineață Isabela Perucis cătră biserică, întîlni un cerșitor bătrîn, care nu voia a se de-părta de lîngă dînsa prin nici o elemosină, ci i-se apropia într'un mod bătător la ochi.

„Ce voesci, bătrînule?“ întrebă ea frapată.

„Să vorbesc cu d-ta“, murmură el, lăsînd să sculpească la soare un inel, pe care ea îl recunoscu a fi al fratelui său.

„Coloman“, dîse ea surprinsă.

„Eu sînt“, dîse el. „Cînd ceilalți vor părăsi biserică, tu să rămîi înderet, eu voui fi în apropierea ta“.

Precînd contesa se reîntoarce deja acasă, Isabela îngenunchiă încă în biserică, rugîndu-se. Frate-sau așteptă pînă-ce rămăseră singuri, apoi merse la ea și o îmbrățișă cu foc.

„Ei, ce ai mai observat dela despărțirea noastră“, începî el, „așa e, după-cum vorbesce lumea?“

„Mi-e teamă că e așa“, răspuse ea; „la fiecare lună plină disparu căte o fată din serviciul contesei, cele din urmă au fugit pe sub acuns și numai eu am mai rămas. Veți și mă scoate din iadul acesta, dacă poți“.

„Nu e destul atîta, dîse Coloman, „eu voesc a demasca pe acest monstru și a-l face să-și primească pedeapsa ce

o merită. Pregătirile mele sînt făcute. În noaptea următoare cu lună plină acată aceasta de crucea ferestrii tale, pe care o vei lăsa deschisă“. Cu aceste el scoase de sub largul seu vestimînt o seară de frînghie și o predă surorii sale. „Si acum poți fi liniștită; noi cu toții sîntem în mîna lui D-ului!“ După ce o sărută încă odată cu tandrețe, Coloman se depărtă schiopătînd.

Noaptea se apropia. Cătră seară contesa chemă la sine pe Isabela; ea zăcea întinsă pe nise perini de mătășă, ear' împrejurul său erau ocupate două femei urte, care Isabelei i-se păreau ca nise strigoi.

„Isabela“, începî contesa cu amicitie, „eu te iubesc foarte mult și voesc a te introduce în secretul frumuseții și tineretii mele; îți permit, ca aci să mă însușesci în baie“.

„Îți mulțumesc pentru această grație, contesa“, răspuse Isabela cu vocea înecată de frică, „dar' nu voesc a profita de dînsa. Conștiința mea mă oprime“.

„Conștiința ta?“

„Noi oam-ni n'avem drept a împedeca mersul timpului, căci fă-îndu-o aceasta, pe cătîm“.

Contesa îi aruncă o privire strîpungătoare. „Așa crezi tu“, murmură ea, „ei, atunci îți demand —“

„Aci i-și se mărginesc puterea“, întîmpinî fata cu curagiu, „eu nu te voui asculta, și dacă d-ta vei cuteza a mă sili cu puterea, atunci frate-meu mă va răsbuna, și încă mai curînd decăt crești d-ta“.

„Mă ameninți?“ strigă contesa sărînd în sus.

„Te fac numai atentă —“

„Pei din ochii mei, miserabilă“, demandă contesa. „Măne dimineață pînă în ziua să-mi părăsesci castelul“.

Isabela părăsi pe contesa și merse în odaia sa spre a aștepta în rugăciuni și cu frică să sosească noaptea.

După-ce se liniștiră toate în castel și nu se audia nimic decăt strigatul bubei din turnul cel vechiu, ea deschise fereastra, care conducea la drum, aședă acolo o lumină, legă scara de frînghie de crucea ferestrii și o aruncă la vale.

Așa trecu o oară în așteptare; ea privia cu mîile împreunate preste cîmpul luminat de lună, dar' nu putu să deosebească nimic.

Acum se audî bănd oarele 12; ea își reținî respiraerea. Se părea ca-și-cînd s'ar mișca ceva jos. Se aplecă pe fereastră în afară. S'a înșelat. Frate-sau n'a venit; ea era perdută, o cuprinseseră ameteți și la ultima bătăie a ciusalui cădu jos lesinată.

Putn înainte de meșul nopții, una dintre cele 2 strigoi din serviciul contesei merse în odaia lui Emeric și-l trezi.

„Ce este?“ întrebă acesta somnuros.

„Un proverb dice, că norocul ne vine în vis“, se rișî bătrîna, „vină cu mine, voesc a te conduce la contesa“.

„La contesa?“

„Nu întreba mult, ci urmează-mi“.

Emeric se îmbracă repede, ear' bătrîna îl luă de mînă și îl conduse în întunec prin nise ganguri, apoi pe o seară la vale. Acum ea se opri și deschise o ușă. Emeric se afla într'o odaie arangiată în stil asiatic; în mijlocul ei era un basin de marmoră. Bătrîna înscuță ușa și-l conduse lîngă o perdea, pe care o desfăcu rinjînd.

Emeric scoase un țipet; pe un pat turcesc zăcea contesa, cea mai frumoasă femeie de pe pămînt, cu pîrul despletit, învîlît în-

tr'un caftan mare întunecat; el fu salutat cu un suris, care îi prevestia norocul. Emeric îngenunchiă dinaintea contesei, ear' aceasta îi puse mîile cu tandrețe după gât.

„Încă astăzi ai să-ți serbezi nunta“, dîse ea strălucind de bunătațe și amor, „mai înainte însă voesc să desfăci vîlul secretului care mă încungură; tu i-ai cîștigat acest drept prin iubirea și fidelitatea ta. Eu, iubite, sînt încă odată așa de bătrînă ca tine, și totuși așa de tînără ca și tine“.

„Explică-mi această enigmă“, se rugă el.

„Tu scii, că eu aflu plăcere în aceea de a fi crudă“, dîse ea; „în timpul cînd tineretă și frumusețta mea începeau a se perde, lăsa a decapita pe un țeran insurgent, și stătu acolo pînă cînd îi pică capul; sângele meu mă stropi pe mîni. După scurt timp făcu rara descoperire, că crețele de pe mîni, care fură stropite de sânge, erau disparte. Arva, bătrîna mea doică, strînse sângele cald al unui alt condamnat la moarte în aceasta vană, în care apoi m'am scaldat. După o lună de țile am fost cu totul întinerită. De atunci la toată luna plină m'am scaldat în sânge omenesc“.

„Așadar' fetele, care au fost în serviciul tîu, sînt în faptă de tine omorîte?“ strigă Emeric surprins.

„Se înțelege, ca să-mi împrumute tineretă și frumusețta eternă“, dîse rece contesa.

„Și vrei și astăzi —“, murmură el înfiorat.

„Să mă scald în sânge omenesc, și astăzi, sigur“, contiouă ea.

„Și unde este nefericita jertfă a acestui sânge?“

„Sângele, în care mă voui scaldă“, dîse demonica femeie cu un suris cinic, care făcu

referent rutean în ministerul de instrucțiune pentru afacerile de instrucțiune și culturale rutene; numirea de inspectori școlari pentru școlile galitene, care posed limba ruteană; o atitudine imparțială a guvernului la alegerea pentru corpul reprezentativ; rezolvarea exhibitelor rutene dela judecătoria și autoritățile administrative din Galția în limba ruteană; înființarea mai multor catedre permanente rutene la universitatea din Lemberg, între care și o catedră pentru istoria ruteană; introducerea limbii oficiale rutene prelungă cea poloneză la această universitate; crearea unei legi despre naționalități pentru scutirea minorității etc. etc. Adunarea și-a exprimat aprobările ei față de expunerile lui Romaniczuk și a făcut mari ovațiuni conducătorului Rutenilor tineri.

Raporturile comerciale dintre Austro-Ungaria și România.

„Pester Correspondenz“ ce ni-a sosit azi primese din București următoarea telegramă: Împărțirile despre decurul de până acum al negocierilor convenționale dintre Austro-Ungaria și România au făcut aici o impresie atât de favorabilă, încât guvernul a luat hotărârea pentru începerea negocierilor cu Austro-Ungaria. După Anul-nou va merge un bărbat de încredere al guvernului, poate chiar un ministru, la Viena, spre a iniția negocierile mai întâi în mod confidențial. Aici se sperază la o prevenire în special din partea ungurească.

Germania.

Față cu împărțirea țărilor, că împărțirile Germaniei ar avea intenția de a întreprinde o călătorie în Franța, „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ dice: „După-cât ne-am putut noi informa, planul unei asemenea călătorii nu a existat nici-odată“.

„Die Post“ își termină obicinuitele sale contemplațiuni, „Crăciunul diplomației“, în care de astădată arată asupra continuilor pregătiri de războiu ale Rusiei, cu advertisementul, că deși rusofilișmul are în Franța un caracter epidemic, Germania se poate atinge cu spiritele Franței deosebite însemnate, care condamnă cultul pentru Ruși.

Desmintiri rusesci.

„Nordische Telegraphen-Agentur“ declară de o scornitură împărțirea unei foi vieneze, că vasele societății de navigațiune Gagarinene ar fi transportat în Sârbia tunuri și pușci sub firma de luminări de stearin. Deasemenea se desminte și împărțirea altui țiar vienez, pe nefericitul se înlemnească la picioarele ei, sângele acela e în vinele tale“.

„Ești nebună?“ strigă Emeric.
 „Tu ai fost, când mi-te-ai dat în mâinile mele“, strigă ea ridicându-se, „eu nu cunosc mila, tu ai scuit-o aceasta, așadar“ este al meu, și nimeni nu te mai poate mântui. Tu ai voit mai bine a muri, decât să trăiești fără mine. Dorința se-ți fie împlinită, și încă la moment“.

Ea dădu un semn. Persoane mascate eșiră pe o ușă secretă, apucară pe Emeric, care se apără îndesert, îi legară mâinile și picioarele. Ipolcar, înfiorătorul favorit al acestei femei tirane, sta uitându-se la rivalul său condamnat la moarte cu o privire batjocoritoare și plină de ură. Apoi apăsă pe un nasturele ascuns. Cu un zburit deosebit se desfășură peleretele, în care apăru o femeie frumoasă, construită artistic din fer lucios.

„Acesta este mireasa care ți-am ales-o“, duse contesa cu un ris satanic.

„Grație!“ imploră Emeric, apucat de frica morții, „grație!“

„Ipolcar, voesc să mă scald!“ demandă contesa, fără a mai băga în seamă frica de moarte a frumosului copil, „Gräbssel“

Ipolcar apucă pe nenorocitul cu puterea sa uriașă și-l ridică, așezându-l în brațele femeii de fer, care îl apucară și-l ținură strâns, apoi călcă pe un nasture ce se afla în pământ, și frumoasa moartă își începă înfiorătoarea sa operațiune.

O miie de pumnale îi eșiră din piept și brațe, trup și picioare sfâșindu-l pe Emeric, care, sub risul ironic al contesei și al lui Ipolcar își vedea sângele curgând în torenți roșii. Pe încetul, sub cele mai înfiorătoare torturi, își dădu sufletul, plângând și găfâind.

Deja se umplu vasul cu sângele său; contesa își scaldă cu plăcere picioarele în el

că marele-principe moștenitor rusesc s'ar lăsa de călătorie, pe care a fost proiectat-o pe timp de un an.

Bulgaria.

În ședința sa dela 27 i. c. Sobrania a votat budgetul de războiu. La cererea lui Stambuloff, creditul de fortificațiuni s'a urcat dela 500.000 franci la suma de un milion. Ieri a urmat închiderea solemnă a Sobraniei prin principele Ferdinand.

România în lumină maghiară.

Reproducem în traducerea „Gazetei Transilvaniei“ următorul articol, pe care l'a fost publicat „Pesti Hirlop“ în fruntea numărului său dela 21 Decembrie n.:

„România este o țeară mică, dar e cu mult mai norocoasă decât noi. Dacă ar veni lucrul la bătaie, noi am mânca-o la un dejun și am lua îndărătaie suzerană de odinioară a Ungariei, adică Muntenia. Sânt însă multe cauze, pentru care n'am mâncat-o până acum și nu o vom prea mânca (sic!) nici în viitor. Toate aceste cauze le formează norocul cel mare al României, căci în privința geografică România este un teritoriu neutru, fiind așezat între statele de mijloc ale Europei și între Rusia. Astfel nimenia nu-și poate viri nasul în treburile ei fără de a provoca prin aceasta un pericol foarte mare. Dacă Rusia s'ar atinge și numai cu degetul cel mic de România, numai decât s'ar pune în mișcare Viena, Berlinul și Roma. Din contră, dacă noi am vătăma chiar și numai cât e negru sub unghie conștiința de stat a Românilor numai decât s'ar ridica împotriva noastră Petersburgul.

„Așadar guvernul român îi merge mult mai bine, decât ori-cărui alt guvern din Europa. Independența acestei mici țări o asigură situațiunea ei geografică. Dacă luptele din lăuntrul țării nu vor turbura pacea Românilor, ei de altceva nu pot să se teamă. Dacă puterile Europei au să se lupte în contra Muscalilor, România în ciasul din urmă, ori și mai târziu, poate, dacă vrea, să se alăture și ea la vre-una dintre puteri, dela care așteaptă mai mult folos, ear' dacă nu vrea să se lupte, poate face ca să stea cu mâinile în sin și să formeze o insulă verde în marea cea roșie de sânge. România și astăzi lucră cum îi place ei. Toată organizațiunea de stat și-o face și și-o cârmuiește ea cum îi place. Politica ei în afară constă în aceea, că trimite câte o epistolă liniștitoare când la S. Petersburg, când la Budapesta și Viena. În privința economică, atât teritoriul ei minunat de productiv, cât și ajutorul Dunării și al căilor ferate o face foarte ferocită. Nouă ni-a declarat războiul vamal fără a fi pedepsită și fără a suferi urmări rele. Comerțul rusesc, francez și englez o prevede cu toate cele de lipsă și riurile îi transportă la mare mai pe nimic bogățiile ei produse de busate.

„Chiar și cultura României se află într-o stare neatrănătoare de veșnică se. Pe Mus-

și se pregătea a arunca de pe sine mantaua în care era învățată, spre a se cobori în baia roșie și caldă, când se auzi o bătaie puternică la ușă.

„Cine-i aci?“ întrebă Ipolcar spăriat.

„Deschideți, în numele regelui!“ fu răspunsul.

„Tradare! Fugiți!“ strigă Ipolcar; conțesa vol să fugă prin ușa secretă, dar' acolo pică în brațele lui Coloman și ale oamenilor sei, precând totodată ușa fu sfărâmată prin șeurile pandurilor, ear' înăuntru năvăli palatinul urmat de soldați.

În închisorile castelului, unde au comis fărădelegile lor, puși sub lanțuri grele, își așteptau judecata cea mai strictă, contesa, Ipolcar și ajutoarele lor Sarah și Arva.

Patrușpedece nobili judecători, sub prezidiul palatinului, le citiră sentența, după-ce frumoasele membre ale contesei fură de mai multe-ori zdrobite prin aceleași mijloace de tortură, la care ea de atâtea-ori s'a delectat, — pentru a-i scoate o declarație completă.

Ea fu condamnată la închisoare pe viață într-o subterană a castelului Chelita, unde nu pătrundeau nici-odată rațele soarelui, nici tonul vre-unei voci omenești. A veștii în această singurătate rece, umedă, locuită numai de cloșani și de vermi, legată pe un pat de paie jumătate putredă, — era pentru contesa, dedată cu lux și cu comoditatea, cu mult mai înspăimântător decât moartea.

Ipolcar fu decapitat în curtea castelului, ambe strigocile, — cum le numia poporul, — fură arse pe rug. Contesa, odată cea mai frumoasă și mai văduță femeie din Ungaria, veștii trei ani în închisoarea sa, de care apoi moartea o scăpă. Ea muri în 21 August 1614.

E. S.

cal România nu-l iubese, pe noi însă și mai puțin ne iubese. Tinerii români învață mai cu seamă la Paris și învață bine. Numai că sânt mândri cu originea lor dela Roma și cu limba lor amestecată cu cuvinte române, dar' sânt și norocoși cu ea, deoarece-le stă în vor ca cu cultura unei națiuni depărtate (a celei franceze să și nobilizeze cultura lor, și să se suferă vre-o înjurătură în privința politică.

„Fericită țeară și fericit popor este poporul Românii, care nu suferă decât de nenorocirea, că nu-și încapă în pele!“ — Cu aceste cuvinte își termină foia ungurească partea întâia a articolului său, după care începe să vorbească despre mișcările fraților noștri din România dicând, că le umblă prin gând să iee Ardealul, fiindcă și Ardealul este locuit mai cu seamă de Români. Este sigur, dice foia ungurească, că tinerimea română și opoziția din România nu iubesc pe Unguri. Tinerii Români cu memorandumul lor vrea să facă pe Unguri de risul lumii; vrea să arete lumii, că drepturile omenești și dumnezeiești ale fraților lor din Ardeal și Țeara-Ungurească sânt călcate în picioare: că diaristii români sânt înfundăți în temnițe și a. Lucrurile aceste pot să le creadă mulți oameni din Europa. Nu se poate suferi un asemenea lucru; pe ministerul de externe din Viena nu-l doare capul de asta, dar' e datoria ministerului unguresc, dice în fine „Pesti Hirlop“, ca să pretindă dela guvernul român, ca să sugrume agitațiile ce s'au pus în lucrare pentru Românii din Ardeal . . .

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“.

Lugoj, în 26 Decembrie n. 1890.

(Brutalitate gendarmărească.) Volnicia și cutezanța gendarmilor unguresci nu cunosc margini. Chiemarea lor aici în Ungaria nu este să apere viața și să îngrijască de siguranța locuitorilor acestei țări, căci ei sânt cei dintâi, care atacă la fiecare ocaziune viața omului. Ei dispan după plăcere de viața aceluia, care are nefericirea de a căde în ghiarele lor. Brutalitățile săvârșite din partea gendarmilor în comuna Feldru s'au repetat, și în măsură mai mică, — în zilele aceste și în ținutul nostru. Ar fi mare păcat, dacă aceste brutalități nu s'ar descoperi și nu s'ar aduce la cunoștința publică, ca să vadă și domnii dela putere cum sânt tractați Românii aici în Ungaria. — În zilele trecute Românul T. P., de naștere din Lugoj, de 30 de ani însă locuitor în T. S. Verin, a venit să cerceteze rudeniile sale din Lugoj. Petrecând vre-o câteva zile aici, în ziua de Sf. Nicolae a plecat la Făget la unchiul său N. S. n., care om bogat fiind, își sërba ziua numelui cu mare pompă și șgomot. În credința, că cu venirea sa va surprinde pe unchiul său, mergând să-i gratuleze, fu el surprins într'un mod foarte uimitor. Abia a pășit peste pragul porții și a fost în numele legii înhățat de după gât de un sergent de gendarmi, care în plin-parade ocupase post lângă poartă. După unele întrebări restite, voinicosul sergent începă să-l căuta prin toate buzunarele, ear' după-ce se fripse, — căci nu aflase nimic la din-sul, — din însărcinarea lui S. n. îl duse în casarmă de gendarmerie. Aci doi gendarmi deteră frâ-lr pasianilor și brutalităților lor. Încercămint bietul T. P. nu-și putea da seamă despre ceea, că oare unde se afla? În tr'o casă de tortură sau într'o casă unde străinul ar trebui să aiba secul?!
 Căci voinicosii gendarmi îl injurau și îl băteau cu palmile preste față într'un mod îngrozitor.

Nu mult după aceste veni și S. n., care nepuținos cum e, îi mai trase cu bastonul preste cap de i-se umflă capul. Bătut astfel bietul om, fu condus înăinea țol-găbirului, unde se legitima după toată regula. Atâtea însă nu era destul pentru domni gendarmi! În contra ordinului țol-găbirului fu din nou tîrît în casarmă, unde îl bătură gendarmii a doua-oraș așa de tare, încet urechile îi curgeau, fața îi sângera și tremura bietul om în întreg trupul.

În timpul când T. P. se spîla pe față de sângele eșit de pe obraji, sërmanii gendarmi își făceau chef cu vinul adus dela S. n., aruncând din când în când câte o injurătură în el.

Oboșii de o mună atât de grea, gendarmii împreună cu S. n. hotărîră ca să scoată afară din hotarul Făgetului pe nepotul bătut. Trăsura lui S. n. stătea la dispoziție.

Fără considerare la legi, care garantează libertatea personală, gendarmii chețuț cum se cade se urcară în trăsura, luând în mijlocul lor pe T. P., bătut și zdrobit ca mărul, apoi plecară pe drumul ce duce spre Lugoj.

La o d-părtaie de 8—10 kilometri dela Lugoj, aproape de comuna Bujor, domni gen-

darmi îl deteră jos din trăsura și apoi de călătorie bună îi mai traseră vre-o două preste spinare cu un baston (gros de 2 cm. diam.) atât de aspre, încât se rupse pe la mijloc. Gendarmii satisfăcuți pe deplin se întoarseră în trăsura la Făget, lăsând pe străinul singur în mijlocul drumului seara pe la oarele 6. Frânt de bătaie, amețit de dureri, cu bastonul rupt pe spinarea sa în mână o luă T. P. pe picioare spre Lugoj, unde ajunse noaptea. Ajuns în Lugoj își scoase dela un medic visum-reperum și-și luă un avocat, care să înceapă proces. Avocatul a și făcut arătarea în contra gendarmilor la căpitanul de gendarmi Cserszky, care a și promis, că va cerceta lucrul cu deamărunt și că gendarmii își vor lua plata vrednică. Fuța cu S. n. earăși s'au luat pașii de lipsă. Se așteaptă cu mare nerăbdare dezvoltarea și rezultatul acestei cauze.

Cu astfel de suvenirii din Ungaria a plecat T. P. ieri dimineață în România. Mai îndrăznească cineva a dice, că gendarmii unguresci nu-și împlinesc chiemarea lor?!
 Y.

Locul de construire al bisericilor noastre de lemn.

Cultura, suma de idei și sentimente a oamenilor, precum și prisosul ce natura fizică întinde ori cuminița omenească agonisește, se manifestează cu multă acuratețe și limpede în actele exterioare ale noastre, precum și în obiectele ce ne fac proprietatea noastră. Modul acesta de manifestare însă, după treapta deosebită de cultură și stare materială, la felurile popoare de comun este deosebit. Ne-am obișnuit deja, ca dela locuințele private clădite cu pricepere, dela edificiile publice zidite cu artă să concludem la oamenii cu stare, la oameni luminați și în fine, ca dela căscioare fără de pic de semn ce ar putea dovedi posibilitatea unui sentiment estetic în stare de dezvoltare și spre pildă dela biserici așezate în dreapta și în stînga, construite în locuri rău alese, să deducem la oamenii străntoci, puțin poleși și fără de dare de mână.

Legea indicată, precum și consecuențele ei sânt ușor de observat pretutindenea; sânt observabile și în Ungaria. Căci ce vedem? În părțile locuite de poporul nostru dela țeară, unde de comun pământul este mai rece, mai puțin roditor, ba în unele locuri chiar steril, între văle nu prea întinse, pe dealuri reci, în sate clădite fără de regulă, lipsite de cele mai multe ori de biserici frumoase, Românul nostru dela țeară trăese și se luptă cu neajunsurile sale vechi, abia putându-și satisface trebuințele cele mai primitive și așteptând în taină rațele luminoase ale unei bunăstări materiale îndepărtate și ale unei culturi mai mult creatoare decât cea din zilele noastre.

În aceste sate și sătulețe ale țăranilor noștri însă, dintre toate edificiile obișnuite, biserică ca clădirea cea mai importantă ne atrage privirile. Biserica în cea mai mare parte la noi și astăzi stă construită din lemn; de comun este edificată în locuri ridicate, pe dealuri, une-ori chiar în locuri puțin accesibile; ea nici pe departe nu atinge gradul de artă al bisericilor de lemn din Norvegia, dar' și așa cum este, construită în mod rudimentar, însă vechiu și în special împrejmuită nu odată de arbori seculari, avînd la poale casele modeste și trase cu peana pe la ferestri ale țăranilor noștri, produce un sentiment emoționant în cel-ce o privește.

Importanța clădirilor noastre bisericesti de lemn însă, ca multe altele, se pare că nu este observată în deajuns de învețaii noștri, căci deși ele dispar și de și, făcînd loc bisericilor de piatră, clădite și aceste fără de stil și nu odată fără de un pic de gust, nimeni nu se ocupă dintre ai noștri de ele, cum nimeni n'ar observa, că modestia și aci se îmbină cu trăsături caracteristice atât de însemnate. — De, așa se petrec lucrurile în lume, dacă însușirea eminentă îmbracă costumul smereniei, puținii mai au pricepere și inimă pentru a o băga în seamă!

Nu vrem să fim însă nedrepti față cu literaii noștri. Dintre cestiunile ce privesc bisericile noastre de lemn una totuși a fost sulevată în literatura istorică, și aceasta, e drept, că de mai multe-ori. Cestiunea este următoarea: de ce bisericile noastre de lemn au fost clădite în decursul veacurilor de comun în locuri ridicate, pe dealuri, ba une-ori chiar în locuri anevoioas de apropiat?

Răspunsuri la această întrebare s'au dat, dar' ele nu pot mulțumi din capul locului pe cei-ce se apropie cu criteriile critice de ele, de vrme-ce temelul lor — vorba ceea — se clătina mereu ca frunza pe apă!

Dintre aceste răspunsuri însă cel mai obișnuit este următorul: religionea noastră în această patrie fiind numai tolerată, domnii feudali din țeară nu asignau pentru bisericile ce erau să se edifice decât dealuri și locuri ridicate ce nu se puteau folosi spre altceva.

Împărțit între această credință și între părerea, că la noi, la Români, în această privință poate a contribuit și tradiția adusă dela Romani, care și ei își edificau templele și fanele lor în locuri ridicate, este în timpul mai nou rev. domn Dr. A. Grama, ale cărui merite pe terenul istoriei bisericii unite nime dintre noi nu o să le tragă la îndoială. Pentru mai mare fidelitate — eată precum urmează vorbele rev. domn autor: „O caracteristică a bis. vechi românești a fost, că ele se construiau de comun pe locuri mai ridicate. Datină aceasta poate-că provine și de acolo, că înainte de unire fiind biserica românească numai tolerată, domnii feudali nu au voit a asigna loc pentru bisericile românești, decât pe unde nu-l puteau folosi spre altceva, și atari locuri erau de comun dealurile din și de lungă comună. E posibil însă, că la aceasta a contribuit și tradițiunea eredită dela Romanii vechi, care templele și fanele lor încă nu le edificau decât de comun pe locuri ridicate“. (Istoria bisericii românești unite cu Roma, pag. 213—214. Blaj, a. 1884.)

Sînt de părere, că aci este vremea, ca să dispară dela suprafața conștiinței noastre istorice asemenea păreri; căci se întreb, nemilostenia domnilor feudali, care abună-seamă nu se pot fali cu tragere de inimă pentru străbunii noștri, să fi fost oare pretutindenea atât de imensă, încât sub influența ei jalnică, păcătoasă și distructivă să se creeze un fel de lege statornică, în virtutea căreia bisericile noastre de comun aveau să fie clădite pe locuri ridicate, pe dealuri din și de lungă sate? — Oare numai la noi, la Românii, s'au clădit în trecut bisericile în chipul acesta, decând cu primirea creștinismului, și în fine în timpurile antice singuri Romanii, dela care noi mai presus de ori-ce îndoială ne tragem originea, își edificau templele și fanele lor în locuri ridicate? —

Cât de puțin vărsat să fie cineva în ale istoriei, trebuie să răspundă la aceste întrebări cu un hotărît nu! Starea iobăgiului la noi ce e drept a fost înăspriată mult prin ura de rasă și fanatismul religios, dar' ca să nu mergem mai departe, întrebăm, care a fost starea țăranului în alte țări din Europa, nu mai mult, decât în secolul al XVIII-lea? — Despre starea iobăgiului din Rusia, unde iobăgia se introduse precând în alte țări din Apus prinse nițel în tiranie, nu amintesc nimic; mă mărginesc a face cercetare în alte țări, unde totdeauna roadele civilizației au fost mai vădite. Încep cu Polonia. Aici masele cele fără nume ale poporului zac în întunecul fioros al miseriei, gem în sclăvia cea mai rușinoasă. Măby scria Polonilor: Țearii d-voastre se chinuesc în sclavagiul cel mai miserabil. Domni feudali n'au atîta suflet să-i cruțe măcar cât își cruțe caii“. — În Germania subsista iobăgia în cele mai multe părți. Țăranul nu-și putea schimba stăpînul, nu se putea însura nu-și putea preschimba ocupația în lipsa învoirii stăpînului său. Până e june țăranul servece în castel; mai târziu plătesce teragiul și face robota ce putea să se extindă pe săptămână și la trei zile. Proprietar putea deveni numai foarte cu anevioi; averea îi sta sub tutelă și nici chiar pruncii nu ereșiau însoia întreagă. Relațiunea dintre domnul feudal și iobăgiu în diferitele ținuturi era diferită. (Va urma.)

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Împăratul a sosit în 26 i. c. pe la 3 oare seara în Murtzeg, însoțit fiind de principele Taxis, contele Paar, FZM-ul baron Beck, contele Traun, contele Falkenhayn, locot. colonelul Saar, căpitanul Sachs și de căpitanul baron Giesl. O deosebită primire n'a avut loc. După sosire s'a dat un dineu comun, pe la sfîrșitul cărnii Maiestatea Sa s'a retras apoi în departamentele Sale. În 28 i. c. dimineața a urmat excursiunea de vîntătoare. Pe la 11 oare s'a dat un dejun în castelul de vîntătoare. După d-juin a urmat din nou excursiunea de vîntătoare.

Avansamentul de Crăciun în armata comună. În foia oficială militară „Verordnungsblatt für das k. u. k. Heer“ mai aflam înaintati dintre voluntarii români încă pe următorii, și anume: la rangul de *cadeti aspiranți de oficer în rezervă*: Iosif Mladian; Aurel Văleanu; Mihail Hercigonia; Milan Teodoroscu; Ioan Pap; Ioan Mircea și Eugen Adam. *Cadeti în rezervă*: Victor Basilico; Iosif Malina; Andreiu Pap și Ioan Teodorovicu.

Donațiune. „Luminătorul“ publică următoarea mulțumită publică: Preasfinția Sa di episcop Nicolau Popa, membru onorar și fondator al „Reuniunii învățătorilor români galitien.“ dela școlile confesionale din diecesă Caransebeșului, a donat pe seama fondului acestei reuniuni o sută fiiorini v. a., pentru care generoasă donațiune subscriisul prezidiu își permite a exprima și pe această cale publică călduroasă mulțumită a reuniunii Preasfinției Sale înaltului protector al reuniunii, rugînd pe atotputintele Dumneșcu, ca să ni-l țină încă mulți ani fericiți spre fericirea neamului nostru românesc. — Bocșa-montană,

in 10/22 Decembrie 1890. Martin Tapu m. p., viceprezident al reuniunii, Ioan Marcu m. p., notar-primar al reuniunii.

Noua vagoane de dormit se vor introduce cat mai curand spre comoditatea publicului calator, dupa-cum impartasese directiunea calilor ferate ung. de stat, la trenurile accelerate ce circuleaza intre Budapesta si Viena, intre Budapesta si Predeal, intre Budapesta si Agram, apoi intre Budapesta, Rutka si Berlin. Vagoane de dormit se vor mai introduce si pe liniile Budapesta-Casovia si Budapesta-Arad-Simeria, desi pe aceste linii noaptea circuleaza numai trenuri de persoane.

Un procuror duellant. Cu ocaziunea unei petreceri cu joc, arangiat de reuniunea israelita a femeilor din Zombor, subprocurorul de stat de acolo a ajuns intr-un atac cu un batut de 19 ani al unui mare proprietar. Resultatul din aceasta a fost, ca subprocurorul i-a trimis contrarului sau numai de-cat secundantii sei, intre care se afla, conform dispozitiunilor legale, si un oficer de gendarmerie. In ziua urmatoare a avut loc un duel cu pistolul, din care ambele parti au scapat nevătămate. Vătmata este numai legea penală atacată chiar de un procuror. Săntem într'adevăr curioși despre sentința ce o va aduce tribunalul din Zombor asupra procurorului seu duellant.

Academia boemă. Deschiderea serbătoarească a academiei boeme, pusă în perspectivă pe luna lui Ianuarie 1891, s'a amănât din nou, după-cum spune „Narodni Listy“, deoarece protectorul institutului, Arhiducele Carol Ludovic, nu poate să meargă la Praga. Numita foaie crede, că aceasta stă în legătură cu situațiunea politică din Boemia.

Operele scriitoarei Carmen Sylva în limba chineză. Citim în „Românul“: Operele scriitoarei noastre Carmen Sylva au fost traduse și în limba chineză. M. S. regina a și primit primul volum din această traducție.

Artista Agatha Bărescu, după-cum spune „Românul“, nu mai merge la București, ci a plecat direct la Hamburg. Eminentă artistă va sosi în București prin Februarie viitor, spre a mai da vre-o 4 reprezentațiuni.

Planurile pentru palatul senatului din București. Premiul I-ii pentru palatul senatului a fost luat de dl Marcel, inginer francez; al II-lea de dl Ballu, tot francez, și al III-lea de dl arhitect român Socolescu.

Ospetărie pentru studenții din București. „Românul“ află, că studenții universitari din București au luat inițiativa pentru întemeierea unei ospetării, unde va găsi orice student cu puțin ce mai ieftin dejun, prânz și alte consumațiuni. Se știe, că această ospetărie va începe a funcționa în luna lui Februarie viitor.

Epidemie în România. Diarele din București ne aduc știrea, că în câteva sate din județul Muscel s'ar fi ivit o boală, pe care țeranii o numesc ciură și care se manifestă prin niște bubuțe în față și pe tot corpul și omoară în câteva zile pe omul cel mai robust.

Dr. Enrie Schliemann, renumitul arheolog, conform unei telegramme, a repozat la 26 l. c. la Neapoli în urma unei grele boale de urechi. Cadavrul răposatului va fi îmbalsamat și transportat la Atena, unde va fi îngropat. Schliemann va odihni pentru vecie în pământul Greciei, pe care timp de mai mult de 20 ani l'a străbătut, scrutat și săpat în serviciul științei. În vârstă bărbat avea de ouget, ca în primăvara viitoare să meargă la Hissarlik, spre a continua cu desegărea vechii Troia. Răposatul încă din timpul juneții nutria cea mai viuă insuflețire pentru clasică anticitate. Schliemann deși era în etate de 69 ani, totuși avea un mare zel pentru continuarea lucrărilor sale arheologice. Prin moartea lui Schliemann, Germania a pierdut pe unul dintre cei mai de frunte reprezentanți ai științei.

Un milionar în casa nebulilor. Din Petersburg se scrie: Mare senzațiune a făcut în Petersburg știrea, că cunoscutul milionar Fedor Ioanovici Basilevski, proprietarul unor numeroase băi de aur în Siberia și pescării în Wolga și Marea-Caspică, devenind nebun este internat într'un institut de alienați. Cine l'a cunoscut mai deaproape pe acest arhi milionar, nu va fi pus în uimire prin această veste, ci din contră se va mira, cum de excentricul milionar nu zace mai de mult timp în casa nebulilor. Părțirea lui cu banii era de tot excentrică, deși avea peste 3 milioane ruble venit anual. Contractul de cumpărare al unui palat în valoare de 100 000 ruble în beneficiul unei baletiste l'a costat tocmai așa de puțină osteneală ca și un document dat unei căntărețe, prin care respectiva era pusă în pozițiunea legală, de a primi o parte din venitele băilor de aur ale milionarului. Lumea artistă era elementul seu, în mijlocul ei își petrecea viața și risipia milioane. Palatul seu din Petersburg era deschis atât ziua, cât și noaptea pentru ori-și-cine, care sta în oare-care atingere cu lumea artistică. Înainte cu câteva zile oaspeții luxuriosului seu palat au fost foarte surprinși prin un prânz, asemenea unui ospetă a lui Belșazar. Numeroși oaspeți benchetuiu la masă, sampania curgea în valuri, când deodată apărură birșanul în sala de mâncare și cu ochi tuburați și cu o față schimonosită fiind oaspeților următoarea vorbire: „Domni mei! Vădend că petrecerea noastră mă costază prea mult am hotărât, că de aci înainte să vă dau la fiecare câte 12 ruble pe zi, mergeți

apoi într'un restaurant și mâncați acolo. Alte excentrități așa d. e. o scrisoare trimisă unui procuror, în care îi poruncește ca îndată după primirea epistolei să se spânzure, au cauzat internarea nebulului într'un institut de alienați. În biurul seu s'a aflat un testament, prin care întreaga sa avere colosală a lăsat-o unei baletiste.

Despre timp. Temperatura de prezent este senină, uscată și rece în adevăratul înțeles al cuvântului. Cu ocaziunea unor vânturi ostice avem să ne așteptăm la un timp parte noros, parte uscat și rece de tot.

Teatru. Sâmbătă seara s'a jucat în beneficiul comitului Bernhard Seeling „Die beiden Waisen“, piesă populară în 4 acte și 8 tablouri de A. d'Ermerly și Cormon. Regretăm mult, că teatrul nu a fost tocmai bine cercetat, precum ar fi meritat-o și domnul Seeling, dar' și piesa însăși. Deși a avut a l numai un rol mai puțin însemnat, rolul lui Piccard, servitorului lui de Vaudrey, dl Seeling a jucat cu excelență-și vervă și a fost viu aplaudat. Excelent au jucat și damele M. Austerlitz (Madame Frochard), Toni Robe (Luiza) și Emilia de O'Lynch (Erietta), fiind des aplaudate și chemate pe scenă. Jocurile damelor Thomas-Söld și Hulda Weinwurm, precum și ale domnilor Leo Bauer (contele de Linières), Carol Dieffenbacher (nepotul seu), Stefan Swoboda (marchisul de Presles), Eduard Romani (Jacques), Iuliu Schöntag (Pierre), Hans Bornstädt, Männel, Koswitz etc. au fost bune și ensembleul deasemenea corespunzător.

Aseară s'a jucat o farsă de Costa: „Ein Blitzmädl“ cu deplin succes. Teatrul a fost plin.

POSTA ULTIMA.

Cestiunea ardeleană în senatul României.

Din cuvântarea senatorului P. Grădișteanu extragem după „Românul“ următoarele:

Oratorul pledează cu multă căldură pentru cauza Românilor de dincolo. Nu voim să intervenim în afacerile interne ale statelor vecine, dar' nimeni nu ne poate împedea de a nu deplânge durerile, la care sânt supuși Români de preste munți. (Aplause.) Trebuie să le spunem Românilor din alte părți, că în România au frați. (Aplause.)

În orientarea politice noastre externe va trebui să se țină socoteală de sentimentele țerii, guvernul nu va pute să țină seama de situația politică a țerii. Plângerile fraților nostri contra brutalității maghiare au început să aibă răsunet chiar la urechile puterilor care compun tripla alianță. Au dreptate frații nostri să se plângă, când se ved urmăriți atât în școală, cât și în biserică. Așadar' în orientarea noastră politică trebuie să ne gândim și la acei care au început să se gândească, acei care au mai puțin interes de cât noi.

„Voința Națională“ raportează astfel: Venind la cestiunea Românilor din Transilvania, oratorul țice, că avem dreptul să spunem limpede acelora, care ar pute compta pe concursul nostru, să țină seamă de situația politică a țerii. Plângerile fraților nostri contra brutalității maghiare au început să aibă răsunet chiar la urechile puterilor care compun tripla alianță. Au dreptate frații nostri să se plângă, când se ved urmăriți atât în școală, cât și în biserică. Așadar' în orientarea noastră politică trebuie să ne gândim și la acei care au început să se gândească, acei care au mai puțin interes de cât noi.

„Românul“ de ieri dimineață aduce știrea, că camera se va ocupa aji cu interpelări. Dl C. Kogălniceanu își va desvolta cele trei interpelări ale sale cu privire la suferințele Românilor din Transilvania.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Viena, 29 Decembrie n. Ministrul-prezident contele Szapáry a fost primit în audiență decătră Maiestatea Sa. Ministrul bar. Fejérváry a conferat cu ministrul de războiu. Dl Szögyény depune înaintea audiențelor de astăzi jurământul ca ministru; bar. Orczy depune jurământul ca camarar suprem.

Comitele-suprem al Albei-Regale, contele Bela Cziráky, va fi numit consilier aulic în ministerul de externe.

Bar. Orczy s'a concediat ieri dela funcționarii ministerului.

Bibliografie.

„Românische Revue“. Revistă politică-literară. Direcțiunea: Viena, VIII Alserstr. 27 (Chek Conto 822. 246) Anul VII. 1891. Nr. I. p. Ianuarie. Cuprinsul: Zum Jahreswechsel. — P. P. Carp. (Biografische Notizen. — Erster Artikel.) — Dr. Ioan Vancea. (Mit Portrait.) — Magyarische Subjectivität. — Ludwig Mocsary über die Nationalitätens Frage. — Die romanische Litteratur in der Bucovina. (Erster Artikel.) — Die Basch-Araba, Beiträge zur alt. Geschichte der röm. Länder. (I. Artikel.) — Geichte von V. Alexandri, deutsch v. L. V. Fischer și C. dela Tismana. Gedichte von Michael Eminescu, deutsch von Emanuel Grigorovitz. — Rundschau. (Anton Mocsary de Foen. — Simeon Mangiuca.) — Zeitungsnummern über die Romän. Nationalconferenz. — Litteratur.

De 6 ani de zile apare această revistă lunară în limba germană cu conținut politic și literar, care are scopul, de a da informațiuni exacte publicului neromânesc din patrie și străinătate despre politica și aspirațiunile poporului nostru din Ungaria și Transilvania, precum și de a face cunoscute năsuințele culturale ale întregii Români.

Importanța și necesitatea unei astfel de publicațiuni fiind pe deplin recunoscută, ne mărginim a constata numai, că „Românische Revue“ a fost foarte bine primită în cercurile inteligente din străinătate și în special din Germania și că aproape toate acele cercuri, care dorim să fie bine informate, nu numai că primesc, ci chiar apreziază revista noastră, ear' informațiunile lor sânt sirgincios folosite și prelucrate în cele mai distinse organe ale presei străine și publicațiile ei găsec răsunet nu numai în asociațiuni și prelegeri, ci chiar în salele celor mai eminente școale locale, încât fără exagerațiune putem susține, că mai cu seamă publicațiile de preste 250 coale de tipar a revistei „Românische Revue“ și informațiunilor private date din partea direcțiunii sale e a se mulțumi, că străinătatea cunoaște astăzi mai bine impregiările între care se află poporul român, le judecă cu mai multă bunăvoință și preste tot se ocupă cu ele mai mult, decăt înainte de aceasta cu o jumătate de deceniu.

Precăt de îmbucurătoare sânt însă rezultatele multor năsuințe, de a introduce cu orice preț această revistă în cele mai întinse cercuri și ori cât de mult se fie răspândite aceste năsuințe prin frumoasele fructe ce le-au dat cele 50.000 exemplare de până acum ale revistei „Românische Revue“, din care 2 terțialități au fost trimise gratuit, pe atât de mult trebuie să regretăm, că nu a avut din partea Românilor acel sprigin moral și material, pe care nu numai că l'a meritat în vederea scopului ei, ci care era chiar neapărat de lipsă pentru a pute desvolta o activitate serioasă și a ajunge rezultatul dorit. (Va urma.)

Căldindarul zilei

18/30 Decembrie 1890.

Iulian: Sebastian. Gregorian: David. Soarele: răsare 7.47, apune 4.10

Buletin meteorologic.

Sibiu, 29 Decembrie n. 6 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică, Diferența din noaptea, Temperatura după Celsius, and Direcția vântului. Values: 752.9, -4.1, -17.0, -8.2-17.0, NVV.

Din țeară 27 Decembrie n. 7 oare dimineața

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiune, Temperatură, and Direcție. Rows include Budapesta, Sătmăr, Orșova, Arad, and Panciova.

Sositi în Sibiu. La 29 Decembrie n. Hotel „Neu iher“. S. Luwege și Spielman, comerțiantii din Viena. Grünfeld din Medias. Citronyi din Alba-Iulia. Talglic din Făgăraș. Hotel „Haberman“. Zaharie Pilica, preot din Orăștie.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Abonament VI. Reprezentația 9. Marți, 30 Decembrie 1890: Primul debut al cântărețului de operete Iosif Pohl din Viena. „Der Bettelstudent“. Operetă în 3 acte de F. Zell și R. Genee. Musică de C. Millöcker.

Economic.

Dela bursa. În decursul săptămânii trecute tendența la bursa din Budapesta a fost liniștită. Pe la sfârșitul săptămânii tendența a devenit mai firmă.

Negocierile pentru încheierea convenției comerciale între Austro Ungaria și Germania. Citim în „P. Ll.“ dela 28 Dec. n. Delegații germani și reprezentanții Ungariei vor sosi la 4 Ianuarie în Viena pentru continuarea negocierilor în scopul încheierii unei convenții comerciale între Austro Ungaria și Germania. În decursul lunii Ianuarie delegații germani vor sosi, — precum aflăm, — în Budapesta în urma unei invitații din partea ministrului Gavriil de Baross în numele guvernului ungar, spre a vedea capitala Ungariei și spre a cunoaște așteptările noastre comerciale și industriale.

Importul de vite în Germania. Ministrul de agricultură reg. ung. a emis la 22 l. c. n. sub nr. 77.231 o ordonanță circulară, prin care aduce la cunoștință, că guvernul saxon, respective prusian a conces importul de vite cornate vii din Austro-Ungaria în orașele Dresden, Lipsca, Chemnitz, Zittau, Meerane și Döbeln prin stațiunile de trecere Bodenbach Tetschen și Zittau, mai departe în Berlin sub condițiunile statorice de consiliul federal german și amintite în ordonanța ministrului reg. ung. de agricultură dela 18 l. c. n. de sub nr. 76.634. Afară de aceea guvernul saxon a mai statorit, ca transporturile să fie anunțate înainte de sosire cu 24 de oare stațiunii de trecere.

Banca-Națională a României a urcat la 6 la sută scontul pentru împrumuturi pe depozite de titluri, precum spune „Românul“. Aceasta cu începere de altăieri.

Raporturile comerciale politice dintre Austro-Ungaria și Italia. „Budapester Korr.“ primesc din Viena o telegramă, după care guvernul italian a început nu de mult pertractări pentru prolongarea pe un a terminului de denunțare a convenției comerciale existente cu Austro-Ungaria. În sensul art. din convenția comercială și de navigațiune, încheiată la 7 Decembrie 1887 între Austro-Ungaria și Italia, la cas că până la 31 Decembrie a. c. nu se va denunța din nici o parte convenția, aceea rămâne în vigoare până la 31 Decembrie 1897. Guvernul italian, care nu a voit să denunțe acum convenția, dar' care a voit să-și asigure puțința de a o denunța într'alt an, a luat inițiativa în această afacere așa de târziu, încât o reprezentatiune în parlamentele ambelor state e imposibilă. Deoarece din partea guvernului austro ungar nu a existat intenția de a denunța convenția, nu a stat nici o pedecă în calea prolongării termenului de denunțare reciproc pe timp de un an. Căldoria din urmă a ministrului Baross la Viena se aduce în legătură cu această cestiune. Ambele guverne vor trebui acum să încheie sub responsabilitatea proprie un tractat cu guvernul italian privitor la prolongarea termenului de denunțare și vor cere apoi ulterior aprobarea parlamentelor.

Faliment în Brünn. „Budapester Tagblatt“ primesc din Brünn o telegramă, după care fabrica de mărfuri de lână de acolo Albert Stöszl e insolventă. Pasivele se urcă la 250.000 fl., starea activelor e necunoscută. În scopul unui aranjament are loc astăzi Luni o adunare a creditorilor.

Pretul mărfurilor.

Tirgul de râmători în Steinbruch. În 27 Dec. n. s'au notat: ungurești bătrâni grei 40/4, cr. până 11 1/2 cr., ungurești grei tineri 42 cr. până 42 1/2 cr., de mijloc 41 — cr. până 43 — cr., ușori 42 1/2 cr. până 43 1/2 cr., marfă țerănească grea — cr. până — cr., de mijloc 41 — cr. până 43 — cr., ușoră 38 — cr. până 40. cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei, — cr. până — cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 41 cr. până 42 — cr., transito de mijloc 40 — cr. până 41 — cr., transito ușori 37 — cr. până 39 — cr., îngrășați cu ucuruz — cr. până — cr., îngrășați cu ghindă — cr., până — cr. per — cumpăniți dela gară.

Bursa de marturi din Budapesta dela 27 Dec. 1890

Table with multiple columns: Săminte, Solul, and various agricultural products like Sem. de trifoi, Oule de in, etc. with prices.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 3 columns: Hartie-monetă română, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești. Values: 8.95, 10.25, 9.20, 1.28.

Bursa de Budapesta.

Table with 3 columns: Renta de aur ung., Obligatiunile desp. regalilor, Impunatul cu premiu ung., etc. Values: 102.0, 113.25, 96.0, etc.

Bursa de Viena.

Table with 3 columns: Renta de aur ung., Obligatiunile desp. regalilor, Impunatul cu premiu ung., etc. Values: 102.0, 113.25, 96.0, etc.

Bursa de București.

Table with 3 columns: Renta rom. per 1875, Renta română amort., Oblig. de stat. C. F. R., etc. Values: 101 1/2, 99 3/4, 100.25, etc.

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes.

Foaia Ilustrată

COSTĂ pentru Monarchie: ¼ an fl. 1.50; ½ an fl. 3; 1 an fl. 6.
pentru România: ¼ an lei 5.—; ½ an l. 10; 1 an l. 20.

Apare în 1-a Ianuarie u. 1891 **SE ABONEAZĂ** la „Institutul Tipografic”, Sibiu
la Poște și la librării.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA”
ÎN SIBIU,
fundată în anul 1868 [979] 7

asigurează prelungă condițiile cele mai favorabile:

a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de camp, mobiliu etc.
b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1886 fl. 617.757.15	în a. 1869—1886 fl. 468.466.39
în a. 1887 „ 57.939.61	în a. 1887 „ 42.436.01
în a. 1888 „ 49.110.60	în a. 1888 „ 46.826.41
în a. 1889 „ 29.899.71	în a. 1889 „ 46.966.61
Suma fl. 754.707.07.	Suma fl. 603.895.42.

1,358.602 fl. 49 cr.

Conform bilanțului pentru 1889 fondurile de rezervă și garanție se ucră la **611.270 fl. 24 cr.**

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.
A ieșit de sub tipar

DICTIONAR
român-germân și germân-român
de
Sab. Pop. Barciann,
odin, paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat
de
Dr. D. P. Barciann.

Partea I. Română-germână.
704 pagini.
Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.
1152 pagini.
Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Deposit general
pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.
NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Arghir și Elena.
Istoria
preafumosului ficer de craiu și a preafrumoase
fete măestre cu pērl de aur.
Adecă:
închuire, sub care se înțelege lueara Ardealului prin
Traian cesarul Romei.
Prețul 20 cr. = 50 bani.

Institut tipografic în Sibiu.
A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul
tipografic, societate pe acții în Sibiu

MEMORIALUL
arhiepiscopului și metropolitului
Andrieu baron de Șaguna
sau
luptele naționale-politice ale Românilor
1846—1873
de
NICOLAE POPEA,
archimandrit-vicar arhiepiscopesc.
Tomul I.
Prețul 1 fl. 30 cr.

În editura „Institutului tipografic”
a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor
de
D. COMȘA,
membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole”.
Prețul unui exemplar 12 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIU.

ȚINEREA VITELOR
de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu”.
Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa-mică—Sibiu			
Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren
accelerat	accelerat	de persoane	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane
Viena	3 25	8	10.50	Bucuresci	7.35		4.45	Viena	8.	10.50	3.25	Teiuș		12.59	4.51	Copsa-mică	4.05	10.47	7.10
Budapesta	9.25	2	7.35	Predeal	1.08	5.35	9.12	Budapesta	2.	8.15	9.40	Alba-Iulia	1.39	5.27	Șeica-mare	4.35	11.17	7.43	
Szolnok	11.22	4.05	11.07	Timiș	1.37	6.19	9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințul-de-jos	1.56	5.44	Loanneș	5.16	11.58	8.27	
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	Brașov	2 13	7.21	10.17	Arad	8.10	3.50	5.27	Jibot	2.23	6.06	Ocna	5.17	12.29	8.59	
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	Feldioara	2 43	4.00	10.32	Glogovaț	2.20	4.10	5.50	Orăștie	2.49	6.28	Sibiu	6.10	12.52	9.23	
Mezô-Telegd	2.32	7.11	3.09	Apatia	3 32	5.20	11.30	Gyorok	2.34	4.22	0.02	Simeria (Piski)	3.37	6.56	Sibiu—Copsa-mică				
Rév	3.02	7.41	3.48	Agostonfalva	3 47	5.47	11.51	Paulș	3.05	4.46	2.23	Deva	3.53	7.26	Sibiu	7.35	4.34	9.50	
Bratca	3.33	8.16	4.31	Homorod	4 20	6.35	12.27	Radna-Lipova	3.23	4.58	6.34	Branicica	4.18	7.48	Ocna	8.02	4.58	10.14	
Bucia			4.54	Hașfalău	5 25	8.12	1.35	Conop	5.38	7.17	7.37	Gurasada	4.53	8.20	Loanneș	8.30	5.25	10.40	
Cucia	4.26	9.05	5.40	Sighișoara	5 45	8.47	1.59	Bérvava	5.53	7.33	7.13	Zam	5.21	8.48	Șeica-mare	9.05	5.55	11.10	
Huedin	4.58	9.35	6.22	Elisabetopol	6 1	9.29	2.32	Soborșin	6.33	8.20	8.20	Soborșin	5.56	9.17	Copsa-mică	9.34	6.20	11.35	
Stana			6.3	Mediaș	6.33	10.10	2.59	Zam	6.58	8.49	8.49	Bérvava	6.46	9.54	Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.				
Aghiriș			6.3	Copsa-mică	6.46	10.32	3.13	Gurasada	7.22	9.16	9.16	Conop	7.02	10.09	Cucerdea	2.55	8.20	2.56	
Ghiribeu			6.59	Micăsasa	6.48	10.43	3.18	Ilia	7.38	9.32	9.32	Radna-Lipova	7.02	10.09	Cheta	3.25	8.53	3.26	
Nădeșel	5.49		7.11	Blaj	7.22	11.01	3.33	Branicica	7.54	9.51	9.51	Paulș	7.02	10.09	Ludoș	3.41	9.11	3.42	
Cluj	6 02	10.35	7.24	Crăciunel	7.22	11.37	4.03	Deva	8.14	10.18	10.18	Gyorok	6.24	8.03	M-Bogat	3.56	9.39	3.57	
Apahida	6 12	11.02	7.54	Teiuș	7.51	12.23	4.36	Simeria (Piski)	8.43	10.44	10.44	Glogovaț	6.53	8.26	Cipeu-Iernut	4.33	10.18	4.34	
Ghiribeu	6 27	11.23	8.11	Aiud	7.58	1.23	5.06	Orăștie	9.12	11.14	11.14	Arad	7.45	9.05	Kerelô-Sz-Pál	4.48	10.34	4.49	
Cucerdea	7.30	12.42	9.18	Vințul-de-sus	8 15	1.50	5.24	Jibot	9.34	11.39	11.39	Szolnok	11.51	2.25	4 47	4.48	10.34	4.49	
Uioara	7.55	1.18	9.49	Uioara	8 15	1.50	5.24	Alba-Iulia	9.56	12.05	12.05	Budapesta	1.55	5.50	7.45	5.11	10.58	5.12	
Vințul-de-sus			1.25	Cucerdea	8 45	2.46	2.39	Teiuș	10.17	12.26	12.26	Viena	7.20	1.40	6.05	5.30	11.17	5.31	
Aiud			9.56	Ghiribeu	9 16	3.33	3.15	Simeria (Piski)—Petroșeni	10.44	12.58	12.58	Petroșeni—Simeria (Piski)				5.46		5.46	
Vințul-de-sus			10.39	Apahida		3.33	3.15	Simeria (Piski)	7.17	11.28	3.50	Petroșeni	6.05	10.42	4.03	Reghinul-săs.	7.25	7 25	
Teiuș			12.26	Cluj	10.36	6.05	4.53	Simeria (Piski)	7.54	12.17	4 32	Banița	6.45	11.23	4.49	Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea			
Crăciunel			1.18	Nădeșel	10 48	6.26	5.32	Streiu	8.45	1.08	5.20	Crivadia	7.26	11.57	5.24	Reghinul-săs.		8.25	8.15
Blaj			1.54	Ghiribeu		6.42	5.48	Hățeg	9.39	2.03	6.15	Pui	8.07	12.33	6.04	Oșorheiu	7.24	5.54	10.20
Micăsasa			2.11	Stana		6.42	5.48	Crivadia	2.51	2.51	7.03	Hățeg	8.51	1.19	6.43	Nireșten	7.44	6.14	10.39
Copsa-mică			2.49	Aghiriș		6.42	5.48	Banița	11.26	3 30	7.28	Streiu	9.41	2.09	7.28	Kerelô-Sz-Pál	8.07	6.37	11.02
Mediaș			11.20	Uioara		6.42	5.48	Petroșeni	12.—	4.02	8.15	Simeria	10.20	2.47	8.—	Cipeu-Iernut	8.29	6.58	11.23
Elisabetopol			11.36	Cluj		6.42	5.48	Arad—Timișoara				Timișoara—Arad				M-Bogat	9.02	7.28	11.53
Sighișoara			12.02	Nădeșel		6.42	5.48	Arad	6.41	12.20	9.10	Timișoara	7.20	3 30	8 15	Ludoș	9.35	7.41	12.00
Hașfalău			12.02	Ghiribeu		6.42	5.48	Aradul-nou	7.09	12.44	9 22	Sân-Andreiu	7.09	3.16	7 59	Cheta	9.51	7.57	12.22
Homorod			12.37	Stana		6.42	5.48	Németh-Sâgh	7.31	1.09	9 41	Mercizfalva	6.51	2.43	7.25	Cucerdea	10.23	8.25	12.50
Agostonfalva				Aghiriș		6.42	5.48	Vinga	7 58	1.37	10 01	Orcezișfalva	6.35	2.26	7 04	Simeria (Piski)—Hunedoara			
Apatia				Huedin		6.42	5.48	Orcezișfalva	8 14	1.54	10 14	Vinga	6.17	1.59	6 37	Simeria (Piski)		11.05	8.38
Feldioara				Uioara		6.42	5.48	Mercizfalva	8 29	2.10	10 26	Németh-Sâgh	6.05	1.39	6 18	Cerna		11.26	8.59
Brașov				Cluj		6.42	5.48	Sân-Andreiu	8 45	2.27	10 39	Aradul-nou	5 50	1.21	5 55	Hunedoara		11.55	9.28
Timiș				Uioara		6.42	5.48	Timișoara	9 08	2 53	10 58	Arad	5 30	12.35	5 25	Hunedoara—Simeria (Piski)			
Predeal				Cluj		6.42	5.48	Ghiribeu—Turda				Turda—Ghiribeu				Hunedoara		6.—	2.15
Bucuresci				Nădeșel		6.42	5.48	Ghiribeu	7 40	10.50	3.50	Turda	6.05	9.40	2.40	Cerna		6.26	2.41
				Cluj		6.42	5.48	Turda	8.—	11.10	4.10	Ghiribeu	6.25	10.—	3.—	Simeria		6.45	3.—
				Uioara		6.42	5.48	Sighișoara—Odorheiu				Odorheiu—Sighișoara							
				Cluj		6.42	5.48	Sighișoara	5.—	11.25	5.—	Odorheiu	8.40	2.45					
				Uioara		6.42	5.48	Odorheiu	7.49	1.50	7.49	Sighișoara	10.52	5.25					

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necă.